

أَسْمَاءُ الْحُسْنَى

23-December-2021

هفته وراه د سنٲو ډکه إجتماع کښی کیدونکے

د سنٲو ډک بیان

(For Islamic Brothers)

د 23 دسمبر، 2021ء د هفته واري اجتماع بيان

اَسْمَاءُ الْحُسْنَى

(د الله پاڪ بنڪي نومونه)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ يُسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط
وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (ترجمه: ما د سُنَّتِ اعْتِكَافِ نَيْتِ اوکرو)

مُحْتَرِمُو اسلامي ورونرو! د نَوَيْتُ سُنَّتِ الْإِعْتِكَافِ معنی ده ما د سُنَّتِ
اعتكاف نیت اوکرو. نیت د زړه ارادے ته وائی چې کله هُم جُمَات ته د
داخلیدو سعادت در نصیب شي نو یاد ساتی او د اِعْتِكَافِ نیت کوی، تر خو
چې جُمَات کنبې ئې نو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ** د اِعْتِكَافِ ثواب به مو کیري
یاد ساتی! جُمَات کنبې د خوراک خبناک، اوده کیدو یا پیشمني او روژه
ماتي کولو، تر دې چې د اَبِ زَمِ یا دَمِ کړو اوبو خبیلو هُم شرعاً اجازت
نشته، البته که د اعتكاف نیت مو کړے وي نو دا ټول کارونه به ضیماً جائز
شي.

د دُرُود شريف فضيلت

د الله پاک د آخري نبی، رسولِ هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: د قيامت په ورځ به د الله پاک د عرش نه سوا يو سورے هُم نه وي، درې قسمه خلق به د الله پاک د عرش په سوري کنبې وي: ﴿١﴾ هغه کس څوک چه زما د اُمّتي پریشاني لري کړي ﴿٢﴾ زما سُنّت ژوندي کولو والا او ﴿٣﴾ په ما باندې کثرت سره دُرُود شريف لوستلو والا.¹

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

د بيان اوريدلو نيتونه

مُحْتَرَمُو اسلامي ورونړو! ثواب حاصلولو د پاره د بيان اوريدلو نه مخکې بڼه بڼه نيتونه کوو: فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: "أَفْضَلُ الْعَبْلِ الْبَيْتِيَّةِ الصَّادِقَةُ" رښتینے نیت بهترین عبادت دے. (2)
 اے عاشقانِ رسول! نیک او جائز کار کنبې چې څومره بڼه نيتونه زیات وي هغه همره به ثواب هُم زیات کيږي.

❀ د علمِ دین حاصلولو نیت او کړی او نور دا نیتونه او کړی چې ❀ نظر به ښکته ساتم او بڼه په غور سره به بیان اورم. ❀ چې څومره کیدے شي د ډډه وهلو په ځای به د علمِ دین د تعظیم [یعني ادب] په نیت د التَّحِيَّات په شکل کنبې کښینم ❀ د علم زده کولو د پاره به پوره بیان اورم ❀ د بیان په

323

1...البدورالسافرة، صفحہ: 170، 169، حدیث: 364۔

2...جامع صغير، صفحہ: 81، حدیث: 1284۔

دوران کنبی بہ د سُستی نہ خان بچ ساتم ❀ د خپلی اصلاح د پاره به بیان اورم ❀ خه چې واورم نوروتہ به ئی د رَسولو کوشش کووم.

یو خل یو صحابی رَحِمَى اللّٰهُ عَنَّهُ د اللّٰه پاك په بارگاہ کنبی دُعا کوله، هغوئی اللّٰه پاك داسې یاد کرو: يَا اللّٰهُ! يَا رَحْمٰنُ! اُبُوْجَهْل كَافِرٌ چي دا واوریدل نو د خپلی بے وقوفی او جهالت په وجه ئی اُووئیل: د مُحَمَّد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) دعویٰ خودا ده چې هغه د یو خُدائے عبادت کوی، حالانکه دا (د مُحَمَّد صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ کلمه لوستونکے او د هغوئی صحابی) دوه خدایان یعنی یو اللّٰه او بل رحمن یادوي....!!

د اُبُوْجَهْل د دې بے وقوفی او جهالت په رَدّ کنبی اللّٰه پاك د سپاره 9، سورة اعراف آیت: 180 نازل کرو،¹ ارشاد دے:

مفهوم ترجمہ کنزالعرفان: او ډیر ښه نومونه هُم د اللّٰه دي نو هغه په دې نومونو یاد کری. او هغه خلق پریردی کوم چې د هغه په نومونو کنبی د حق نه لرې کیری، نزدے به هغوئی ته د هغوئی د اعمالو بدله ورکړے شي.

وَ لِلّٰهِ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی
فَادْعُوْهُ بِهَا وَ ذَرُوْا الَّذِیْنَ
یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَائِهٖ سَیُجْزَوْنَ
مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

(پاره: 9، سورة اعراف: 180)

مُقَسِّرِیْنَ كِرَامٍ فرمائی: د دې آیت کریمه یوه معنی دا ده چې هغه ذات

ڪوم چي يادولے ڪيڙي يعني رڻتيني خدائے، حقيقي مالڪ الله وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ صرف يو دے، البتہ رحمن، رحيم، ڪريم، عَقَّار، سَتَّار وغيره د هُم هغه يو ذات ڊير نومونه دي.¹

لهذا د اَبُو جهل دا وئيل چي مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او د هغوئي منونڪي د يو نه زيات خدايان يادوي، دا د هغه ٻنڪاره جهالت او بے وقوفي ده.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

په آيتِ ڪريمه ڪنبي بيان شوي دري خبري

اے عاشقانِ رسول! په دي آيتِ ڪريمه ڪنبي دري اهمي بنيادي خبري بيان شوي دي: (1) د الله ڀاڪ ڊير اَسْمَاءُ حُسْنَى (يعني ٻنه، او ٻنڪلي نومونه) دي (2) مسلمان د الله ڀاڪ په دي نومونو يادوي (3) ڪوم خلق چي د الله ڀاڪ د نومونو په مُعامله ڪنبي د حق نه لڙي ڪيڙي، هغوئي د سختي سزا او عذاب حقدار جوڙيڙي. راحي چي د دي دريو خبرو مختصر وضاحت واورو:

(1) د الله ڀاڪ ڊير اَسْمَاءُ حُسْنَى دي

الله ڀاڪ فرمائي:

مفهوم ترجمه ڪنز العرفان: او ڊير ٻنه نومونه هُم د الله دي.

وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

(پاره: 9، سورة الاعراف: 180)

امام فخرُ الدين رازي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د آيت د دې حصے معنی دا ده چې اَسْمَاءُ حُسْنَى (يعني بڻه نومونه) صرف او صرف د الله پاڪ دي، د الله پاڪ نه علاوه كه د بل چا نوم بڻه دے، هغه د الله پاڪ په عطا او د هغه په احسان سره بڻه دے. بيا د دې نه دا هُم ثابتہ شوه چې د الله پاڪ خومره نومونه دي هغه ٽول بڻه او بڻه دي، يو بد نُوم يا د بدې معنی والا كوم نوم نه د الله پاڪ شته او نه كيدے شي.¹

خپل نومونه بڻه كړدئ...!!

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! په دې آيت كريمه كښې الله پاڪ خپلو پاكو نومونو ته اَسْمَاءُ حُسْنَى (يعني بڻه نومونه) وئيلي دي، په دې كښې زمونږ د زده كولو يو مدني گل دا دے چې مونږه هم خپل او د خپلو بچو بڻه بڻه، بڻڪي او بڻاښسته نومونه كيردو. عَلَّامه ابنِ عَرَبِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: چې كله تاسو ته معلومه شوه چې د الله تعالی پاڪ نومونه بڻڪي او بڻاښسته دي نو بيا تاسو هم خپل نومونه بڻه بڻه او بڻڪي كيردئ...!²

او دا به څنگه كيري؟ يعني مونږه به خپل او د خپلو بچو نومونه څنگه بڻه بڻه كينبودے شو؟ عَلَّامه ابنِ عَرَبِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي چې دا به داسې كيري چې تاسو خپل او د خپلو بچو نومونه د انبيائے كرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام او اوليائے كرامو عَلَيْهِمُ الرِّحْمَه په نومونه كړدئ!³

323

1... تفسیر کبیر، پارہ: 9، سورہ اعراف، زیر آیت: 180، جلد: 5، صفحہ: 414 ملقطاً.

2... الاسنی فی شرح اسماء الحسنی و صفاته، صفحہ: 49.

3... الاسنی فی شرح اسماء الحسنی و صفاته، صفحہ: 49.

په حديث پاڪ ڪنبي دي: د انبيائے ڪرامو عَلَيْهِمُ السَّلَامُ په نومونو باندي نوم ڪردي او بيشڪه عبدُ الله او عبدُ الرَّحْمَنِ د الله پاڪ په نزد ڊير خوبن شوي نومونه دي.¹

د مُحَمَّد نوم اينودلو فضيلت

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! نيٽ اوڪري، خپل ذهن جوڙ ڪري بلڪه دا عادت جوڙ ڪري چي ڪله هم د نوم اينودلو موقع راشي نو صرف او صرف نِسْبَت والا نوم ڪردي. عبدُ الله، عبدُ الرَّحْمَنِ، احمد، مُحَمَّد نوم ڪردي! دغه شان د نورو انبيائے ڪرامو عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يا صحابه ڪرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ او اوليائے ڪرامو عَلَيْهِمُ الرَّحْمَه په نومونو نوم ڪردي، اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ! د ڊي برڪتونه به درنصيب شي. ڊير خوش قسمته دے هغه انسان ڪوم چي د محبوبِ خُدا، سردارِ انبياء صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په بابرڪته نوم باندي نوم ڪيردي، حضرت امام حَسَن بَصْرِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ روايت ڪوي: په ورخ د قيامت به محمد نوم يو ڪس د الله پاڪ په بارگاه ڪنبي پيش ڪرے شي. الله پاڪ به هغه ته او فرمائي: اے بنده! ستا نوم زما د محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په نوم دے، د ڊي باوجود تا گناه ڪوله، آيا ته شرميدلې نه؟ هغه به سرنبڪته ڪري او د خپلو گناهونو اقرار به اوڪري او عرض به اوڪري چي آؤ زما ربه! ما گناهونه ڪري دي، بيا به الله پاڪ جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ ته او فرمائي: اے جبرائيل! زما دا بنده د لاسه اونيسه او جنت ته ئي بوڙه ڇڪه چي مُحَمَّد نوم والا ڪس له عذاب ورڪولو نه ما ته

1. حیاراخی.

دل کا اَجالا نام مُحَمَّد	آنکھوں کا تارا نام مُحَمَّد
رب کو ہے پیارا نام مُحَمَّد	شیدانہ کیوں ہوں اس پر مسلمان
جس نے پکارا نام مُحَمَّد	پائیں مرادیں دونوں جہاں میں
دے گا سہارا نام مُحَمَّد (2)	روزِ قیامت میزان و پُل پر

2. اللہ پاک د اَسْمَاءِ حُسْنَى پہ ذریعہ یاد کریں!

اے عاشقانِ رسول! د اَسْمَاءِ حُسْنَى والا آیت کوم چہ مونزہ واوریدلو، پہ
دہ کنبہ اللہ پاک د اَسْمَاءِ حُسْنَى ذکر کولو نہ پس فرمائی:

ترجمہ کنزُالعرفان: نو ہغہ پہ دہ نومونو یاد
کریں.

فَادْعُوهُ بِهَا

(پارہ: 9، سورۃ الاعراف: 180)

یعنی چہ د اللہ پاک تہول نومونہ بنہ او بنائستہ دی نو اللہ پاک ہم پہ
دغہ بنو بنائستہ بنائستہ نومونو یاد کریں! د ہم دہ بنو نومونو پہ ذریعہ د
اللہ پاک نہ دُعا اوغورایں...! 3

خپل اندامونہ د کار آمد جوړولو طریقہ

مشهور مفسرِ قرآن، حکیمُ الأُمّت حضرت مفتی احمد یار خان نعیمی رَحْمَةُ

323

1...الاسنی فی شرح اسماء الحسنی و صفاتہ، صفحہ: 5150۔

2...تبارک بخشش، صفحہ: 133-134۔

3...تفسیر نعیمی، پارہ: 9، سورۃ اعراف، زیر آیت: 180، جلد: 9، صفحہ: 387۔

الله ﷻ فرمائي: د دې (اَسْمَاءِ حُسْنَى) آيتِ كريمه نه مخڪبني آيتِ ڪبني د مڪے د ڪافرو ذڪر دے په هغې ڪبني بيان شوي دي چي د ڪافرو سره زړه خوشته دے خو بے ڪاره دے ځڪه چي د زړه نه د الله پاڪ په نښو غور نه ڪوي، د ڪافرو سترگي شته دے خو بے ڪاره دي ځڪه چي په سترگو د الله پاڪ د فُدرت نښه نه ويني، د ڪافرو غورونه شته دے خو بے ڪاره دي ځڪه چي د غورونو په ذريعه د حق، د قرآن او د خوږ نبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) خبري نه اوري، بيا په دې آيتِ كريمه ڪبني الله پاڪ مونږ ته حڪم راکړے دے چي: اے مسلمانانو! تاسو خپل زړه، سترگي، غورونه او خپل اندامونه په ڪار راتلونڪي جوږ ڪړئ! او دا به داسي ڪيري چي په زړه ڪبني د الله پاڪ ياد قائم ڪړئ! د الله پاڪ خوږو خوږو، ښڪلو ښڪلو، عَزَّتْ وَالَا نَوْمُونو باندې ځان پوهه ڪړئ! په غورونو دا نومونه اورئ! او الله پاڪ په دې نومونو سره يادوئ [يعني د دې پاڪيزه نومونو په ذريعه د هغه نه مدد غواړئ!] د دې په برکت به ستاسو اندامونه بے ڪاره نه پاتي ڪيري بلڪه ڪار آمد به شي.¹

الله پاڪ د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه يادوئ!

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! الله پاڪ نه د خوږو خوږو، ښڪلو ښڪلو اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه دُعا غواړئ! ❀ چي ڪله هم دُعا ڪوئ نو د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه الله پاڪ يادوئ: يا الله! يارب! يا رحمن! يا رحيم! يا ڪريم! يا غفار! يا سَتَّارُ وائي ❀ دغه شان چي د الله پاڪ ذڪر ڪوئ نو هم د دې اَسْمَاءِ حُسْنَى په

ذريعه د الله پاڪ ذڪر ڪوئ ❀ د خبرو په دوران چي الله پاڪ يادوئ نو هم د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه د الله پاڪ ذڪر ڪوئ، [مَثَلًا داسي وائي چي] زمونڊ پروردگار رحمن دے، رحيم دے، جَوَاد دے، ڪريم دے، حليم دے، غفور دے، مجيد دے، سَتَّار دے، رَزَّاق دے، دا ٽول د الله پاڪ اَسْمَاءِ حُسْنَى دي، چي ڪله په خپل مينخ ڪنبي خبري ڪوئ نو هم په ڊير ادب سره د الله پاڪ ذڪر ڪوئ مثلاً داسي وائي: الله رحمن و رحيم فرمائي، زه د عَفَّار بنده يم، الله پاڪ تَوَّاب [يعني توبه قبلونڪے] دے، غرض دا چي ڪله هم د الله پاڪ ذڪر ڪوئ نو د دي اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه الله پاڪ يادوئ او د هغه ذڪر ڪوئ.

د اَسْمَاءِ حُسْنَى په برڪت سره دُعا قبليري

خوبرو او محترمو اسلامي ورونڊو! اَلْحَمْدُ لِلّٰه! د الله پاڪ د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه چي ڪومه دُعا اوڪرے شي هغه قبليري، په حديث پاڪ ڪنبي دي، د الله پاڪ آخري نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي: د الله پاڪ 99 نومونه دي، چا چي د دي په ذريعه دُعا اوغونبتله نو الله پاڪ به د هغه دُعا قبوله ڪري.¹

حضرت عائشه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه دُعا اوڪرے

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت عائشه صِدِّيقَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا فرمائي: ما د خور آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت ڪنبي عرض اوڪرو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وَسَلِّمْ! ما ته د الله پاڪ هغه بابرڪته نوم زده ڪريءُ د كوم نوم په ذريعه چي دُعا اوڪرے شي نو الله پاڪ ئي قبلوي. خور آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائيل: (اے عائشه!) پاخه! اودس اوڪرہ! دوه ركعتہ نفل ادا ڪرہ! بيا دُعا اوڪرہ چي زه ئي واورم (يعني چي ته خنگه دُعا ڪوے). حضرت عائشه صِدِّيقَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا فرمائي: ما هُم داسي اوڪرل (يعني اودس مي اوڪرو، دوه ركعتہ لمونخ مي ادا ڪرو)، بيا چي ڪله د دُعا د پاره ڪبيناستم نو خور آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د الله پاڪ په بارگاه ڪبني دُعا اوڪرہ: اَللّٰهُمَّ وَفَّقْهَا يَعْنِي يَا اِلٰهِي! عائشه ته د صحيح دُعا غوبنتلو توفيق عطا ڪري.

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت عائشه صِدِّيقَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا فرمائي: ما داسي دُعا اوڪرہ:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِجَمِيْعِ اَسْمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا، مَا عَلِمْنَا مِنْهَا وَمَا لَمْ نَعْلَمْ، وَاسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ، الْكَبِيْرِ الْاَكْبَرِ، وَالَّذِيْ مِنْ دَعَاكَ بِهِ اَجَبْتُهُ، وَمَنْ سَأَلَكَ بِهِ اَعْطَيْتُهُ

ترجمه: يا الله پاڪه! ستا اَسْمَاءِ حُسْنَى كوم چي مونڙ ته معلوم دي او كوم چي مونڙ ته معلوم نه دي، زه ستا د هغه ٽولو اَسْمَاءِ حُسْنَى په وسيله سوال ڪووم او ستا د هغه اسم اعظم، اسم اڪبر په ذريعه سوال ڪووم چي د كوم نوم په ذريعه دُعا اوڪرے شي نو ته ئي قبلوے او ستا نه چي كوم سوال اوڪرے شي ته ئي عطا ڪوے.

د اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت عائشه صِدِّيقَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا دا بناسته دُعا ئي چي واوريدله نو د الله پاڪ خور نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائيل:

أَصْبَتْهُ أَصْبَتْهُ يَعْنِي اءَ عَائِشَه! تآ صَحِيح دُءَا اوءِغُونِبْتَلَه.¹

د څلورم اسمان فرېنته ئې مدد اوکړو

صحابي رسول حضرت اَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائي: د سُلْطَانِ دُوَجْهَانَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يو صحابي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چې ډير مُتَّقِي او پرهيزگاره وو، هغوئي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به تجارت کولو او خپل مال به ئې د يو ملک نه بل ملک ته او يو ښار نه بل ښار ته وړلو، يو ځل هغوئي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ د تجارت سامان واخستلو، چې کله يو ځنگل ته اورسيدلو نو ناڅاپه د اوسپنې زره اغوستې او توره په لاس يو ډاکو مخه له ورغې، او هغوئي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئې اودرولو، او اوئې وئيل: خپل ټول سامان ما ته حواله کړه او د قتل د پاره تيار شه! دا ئې چې اوريدل نو هغه صحابي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اوفرمائيل: تا ته زما مال پکار دے، زما ټول مال واخله او ما پريږده، چې ما قتل کړې نو تا ته به څه فائده حاصله شي؟ ډاکو اووئيل: زه به ستا مال اخلم خو تا به هم ضرور قتل کووم.

ډاکو دا اووئيل او د حمله کولو د پاره ور مخکښې شو نو هغه صحابي اوفرمائيل: که تا ضرور زما د قتل کولو اراده کړي وي نو ما ته لږ مهلت راکړه چې زه د خپل ربّ په بارگاه کښې سجده اوکړم. ډاکو اووئيل: چې څه کوے زر زر ئې اوکړه، زه به تا ضرور قتل کووم. نو هغه صحابي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اودس اوکړو، څلور رکعته نفل ئې ادا کړل، بيا ئې د سجده په حالت کښې د الله پاک په بارگاه کښې داسې دُءَا اوکړه:

يَا وَدُودُ! يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ! يَا فَعَالَ لِمَا يَرِيدُ! أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ
الَّذِي لَا يُرَامُ وَمُلْكِ الَّذِي لَا يُضَامُ، بِنُورِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ أَنْ
تَكْفِيَنِي شَرَّ هَذَا اللَّيْلِ، يَا مُغِيثُ آغِثْنِي! يَا مُغِيثُ آغِثْنِي! يَا مُغِيثُ
آغِثْنِي!

ترجمه: اے ودودہ! اے د عرش مجید مالکہ! اے ہغہ ذاتہ کوم چي ہمیشہ
خہ غوارِ کوي ئي، ستا د عِزَّت خہ انتہا نشتہ، زہ تا تہ ستا د عِزَّت وسیلہ پیش
کوم، اے د داسي بادشاہي مالکہ! پہ چا چي خوک زور نہ شي راوستے؟ ہغہ نُور
د کوم پہ ذریعہ چي ستا عرش روئانہ دے، زہ تا تہ ستا د ہغہ نُور وسیلہ پیش
کوم، اے زما ربہ ما د دي ڊاکو د شر نہ محفوظہ کرپي. اے مدد کونکيہ، اے
مدد کونکيہ، اے مدد کونکيہ.

ہغہ صحابي رضي الله عنه پہ ڊيرہ عاجزي و انڪساري دري ڇلہ دغہ شان
دُعا اوکرہ، دُعا نہ لا فارغہ شوے نہ وو چي ناخاپہ يو صاحب پہ آس سور،
نيزہ پہ لاس ظاہر شو او پہ يو گُزار کنبني ئي ہغہ ڊاکو قتل کرپو. بيا ہغہ پہ
اس سور کس د صحابي رضي الله عنه خوا لہ راغلو. صحابي رضي الله عنه ہغہ
راتلونڪي نہ تپوس اوکرپو: اے عظيمہ انسانہ! نن تاسو پہ دي مُصِيبَت
کنبني زما مدد اوکرپو، تاسو خوک ئي؟ ہغہ سور کس اووئيل: زہ د الله پاڪ
يوہ فرشتہ يم او د څلورم اسمان نہ ستا د مدد د پارہ راغلي يم.

صحابي رسول حضرت انس بن مالك رضي الله عنه فرمائي: خوک چي اودس
اوکرپي او څلور رکعتہ نفل ادا کرپي بيا د دي کلماتو پہ ذریعہ دُعا اوکرپي د
کومو کلماتو پہ ذریعہ چي ہغہ صحابي دُعا غوڻتي وہ نو د ہغہ دُعا بہ قبولہ

ڪرے شي.¹

هر صحابئ نبى! جنتى جنتى	تولې صحابياتې هُم! جنتى جنتى
خلور ياران د نبى! جنتى جنتى	حضرت صديق هُم! جنتى جنتى
او عمر فاروق هُم! جنتى جنتى	عثمان غنى! جنتى جنتى
فاطمه او على! جنتى جنتى	حسن او حسين هُم! جنتى جنتى
والدين د نبى! جنتى جنتى	هره زوجه نبى! جنتى جنتى
حضرت معاويه! جنتى جنتى	او ابوسفیان هُم! جنتى جنتى

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اے عاشقانِ رسول! د صحابه ڪرامو اوچت شان و عظمت اوگورى ڇي هغه صحابي د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه دُعا اوڪره نو د څلورم آسمان فرشته د هغه د مدد د پاره راغله. سُبْحَانَ اللَّهِ! سُبْحَانَ اللَّهِ!

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! مونڙ له پڪار دي ڇي مونڙه هم دا عادت جوږ ڪږو ڇي ڪله هم څه مشڪل پيښ شي، پرڌشاني شي، تنگدستي راشي، بيماري راشي، قرض داري وغيره وي نو د الله پاڪ په بارگاه ڪنڀي د هغه د اَسْمَاءِ حُسْنَى په ذريعه دُعا اوغوارو، اِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ! الله پاڪ به زمونڙه هُم د زړه مرادونه پوره ڪري.

د اَسْمَاءِ حُسْنَى بركتونه

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! څنگه ڇي د اَسْمَاءِ حُسْنَى په بركت

دعاگانې قبلیري، دغسې د اَسْمَاءِ حُسْنَى نور هم برکتونه دي، د مختلفو مسائلو او مشکلاتو وغیره د حل د پاره د اَسْمَاءِ حُسْنَى ورد هم کیري، د شیخ طریقت، امیر اهل سنت، حضرت علامه مولانا محمد الیاس عطار قادری دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَةُ رساله ”40 روحاني علاج“ ده، په دې رساله کښې ئې د اَسْمَاءِ حُسْنَى اوراد و وظائف لیکي دي، دغه شان د امیر اهل سنت کتاب ”مَدَنِي پَنج سُوْرَه“ کښې صفحه 246 نه 259 پورې د 99 اَسْمَاءِ حُسْنَى آسان او مختصر اوراد و وظائف لیکي شوي دي مثلاً ❀ خوک چې د هر لمانځه نه پس 100 ځله يَاَ اَللّٰهُ لولي، د هغه باطن به فراخه شي ❀ خوک چې د هر لمانځه نه پس 7 ځله هُوَ اَللّٰهُ الرَّحِيْمُ لولي، هغه به د شیطان نه په حفاظت کښې اوسي او د هغه آخره خاتمه به په ایمان کیري ❀ کوم غریب کس چې هره ورځ 90 ځله يَاَ مَلِکُ لولي، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ الْکَرِيْمُ! د غریبۍ نه به خلاصه او مومي، دغه شان مختصر مختصر 99 روحاني علاجونه په ”مَدَنِي پَنج سُوْرَه“ کښې لیک دي. مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَه نه مَدَنِي پَنج سُوْرَه واخلي، کور ئې کیردئ، لولئ ئې او برکتونه حاصل کړئ! الله پاک د مونږ ټولو ته توفیق را عطا کړي. اَمِيْن بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

3- د اَسْمَاءِ حُسْنَى مُتَعَلِّق د حق نه لرې کیدونکي

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! د سوره اعراف د اَسْمَاءِ حُسْنَى والا آیت کریمه کښې دویم حکم مونږ ته دا راکړه شوه دے:

﴿مَفْهُومًا تَرْجَمُهُ كُنُزُ الْإِيمَانِ﴾: او پريرده هغه خلق کوم چي د هغه په نومونو کښي د حق نه لري وځي، نزدې ده چي هغوي ته به د هغوي د اعمالو بدله ورکړي شي.

وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
أَسْمَائِهِ سَيَجَزُونَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٨٠﴾

(پاره: 9، سورة الاعراف: 180)

د آيتِ كريمه د دي حصي يو مطلب دا دے چي هغه خلق کوم چي د الله پاک د نومونو په باره کښي د حق نه لري وځي، د هغوي ملگرتيا مه کوه! د هغوي نه لري اوسه! نزدې ده چي الله پاک به هغوي ته د هغوي د کړوسزا ورکوي.¹

د الله پاک په نومونو کښي الحاد څه دے؟

اے عاشقانِ رسول! د الله پاک د بنو بنو، ښکلو ښکلو پاکو نومونو په معامله کښي الحاد يعني حق نه د لري کيدو ډير صورتونه دي مثلاً ❁ د الله پاک په شان کښي داسي لفظ وئيل کوم چي د هغه د شان و عظمت لائق نه وي، لکه بعضي کافر الله پاک ته مَعَادَ اللهُ! **أَبٌ (يعني پلار)** وائي، فلسفيان الله پاک ته **مَبْدَأٌ فَيُضِ وَأِي**، دا په اَسْمَاءِ حُسْنَى کښي الحاد [يعني د حق نه لري کيدل] دي ❁ دغه شان هغه الفاظ چي معني ئي صحيح ده خود الله پاک په شان کښي د هغه الفاظو استعمال بے ادبي ده، داسي لفظ د الله پاک په شان کښي استعمالول هم په اَسْمَاءِ حُسْنَى کښي الحاد دے. د مثال په

طور الله پاڪ ته **خَالِقِ خَيْرٍ** (يعني خنزير پيدا ڪولو والا) وٿيل. حالانڪه يقيناً خنزير الله پاڪ پيدا ڪرے دے خو په دې الفاظو سره الله پاڪ يادول بے ادبي ده. ❁ دغه شان هغه الفاظ چي د هغي معاني بے هم دي او بدې هم دي، د الله پاڪ په شان ڪنبي د هغه الفاظو استعمال هم منع دے: مثلاً الله پاڪ ته **شَافِي** (شفا ورڪولو والا) خو وٿيل شي خو **طبيب** ورته نه شي وٿيل ڪه چي طبيب پيشه ور ڊاڪٽر ته وائي، ڊير خلق الله پاڪ ته **الله ميان** وائي، د لفظ **ميان** ڊيري معاني دي، د دې يوه معنيٰ د بنخي خاوند هم ده، په دې وجه الله پاڪ ته **ميان** وٿيل صحيح نه دي [خير پڻتو ڪنبي خو ڇوڪ **ميان** نه وائي خو په اُردو او د پاڪ و هند په بعضو نورو ٿيو ڪنبي د دې استعمال شته دے].¹ په تفسير صراط الجنان ڪنبي دي: د الله پاڪ هغه پاڪ نومونه ڪوم چي د الله پاڪ سره خاص دي، هغه مبارك نومونه د مخلوق د پاره استعمالول هم په الحاد في الأسماء ڪنبي شامل دي: لکه د چا رحمن، قُدوس، قدير وغيره نوم اينودل.²

نن صبا په معاشره ڪنبي د نوم اينودلو او يوبل ته د آواز ڪولو په مُعامله ڪنبي د ڊيري بے احتياطي نه ڪار اخسته ڪيري. بعضي ناپوهه خلق د علم دين د ڪمي په وجه د خپلو بچو نوم ”رَحْمَن“ ڪيريدي، دا صحيح نه دي، د دې په حائے عَبْدُ الرَّحْمَن نوم اينودل پڪار دي. دغه شان دا غلط انداز هم ڊيره عام دے چي د چا نوم عَبْدُ الرَّحْمَن دے هغه ته صرف د رَحْمَن په

323

¹...تفسير نعيبي، پاره: 9، سورة اعراف، زير آيت: 180، جلد: 9، صفحه: 388 ماخوذاً.

²...تفسير صراط الجنان، پاره: 9، سورة اعراف، زير آيت: 180، جلد: 3، صفحه: 481.

نوم آواز کوي دا هم حرام دي، د دي نه بچ کيدل لازمي دي.¹
 هميشه ياد ساتي چي د الله پاڪ ٿول نومونه تَوْقِيْفِي دي يعني كوم
 اسماء چي په قرآنِ كريم ڪنبي راغلي دي، په حديثِ پاڪ ڪنبي بيان شوي
 دي، شريعت مَقْرَر ڪري دي، الله پاڪ په هُم هغه نومونو يادوي، هيخ خوك د
 خپل طرف نه د الله پاڪ يو نوم هُم نه شي اينبودي.²

الله پاڪ د مونبر ته د علم دين زده ڪولو او په هغي باندي د عمل
 ڪولو توفيق راعطا ڪري. **أَمِين بِحَاةِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د 99 أَسْمَاءِ حُسْنَى يادولو فضيلت

په بخاري شريف ڪنبي حديثِ پاڪ دے، خور آقا مگي مدني
 مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائي: **إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً غَيْرَ**
وَاحِدٍ مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ بيشڪه د الله پاڪ يو ڪم سل نومونه دي، چا
 چي دا ياد ڪرل، هغه جَنَّت ته داخل شو.³

علمائے ڪرام فرمائي: د الله پاڪ ٿول أَسْمَاءِ حُسْنَى 99 نه دي بلڪه هغه
 خو بيشميره دي، په دي حديثِ پاڪ ڪنبي د الله پاڪ د هغه 99 أَسْمَاءِ حُسْنَى

1...تفسير صراط الجنان. پارہ: 9، سورة اعراف، زیر آیت: 180، جلد: 3، صفحہ: 481۔

2...تفسير نعيبي. پارہ: 9، سورة اعراف، زیر آیت: 180، جلد: 9، صفحہ: 388 ماخوذاً۔

3...بخاری، کتاب: الشروط، صفحہ: 710، حديث: 2736۔

ذڪر دے کوم چي يادول د جَنَّتِي كيدو ذريعه ده. حَكِيمُ الْأُمَّتِ حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د دې حديثِ پاڪ لاندې ليكي: کوم مسلمان چي دا نومونه ياد ڪري او هره ورخ د دې ورد [وظيفه] کوي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** هغه به د شروع نه جَنَّتِ ته ڄي.¹

سُبْحَانَ اللَّهِ! خومره ٻنڪله فضيلت دے...!! تقريباً د قرآنِ ڪريم د هرې نُسخے په شروع ڪنبي عام طور د الله پاڪ 99 نومونه ليک وي، د هغي نه ئي يادولے شي، که مونڙه هره ورخ 10 أَسْمَاءِ حُسْنَى ياد ڪرو نو صرف په لسو ورڃو ڪنبي به راته پوره ياد شي او که الله پاڪ اوغواڙي نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ** د دې په برکت به جَنَّتِ ته داخليدل رانصيب شي.

أَسْمَاءِ حُسْنَى د معرفتِ إلهي ذريعه ده

خورو او محترمو اسلامي ورونڙو! د الله پاڪ د مبارڪو أَسْمَاءِ حُسْنَى د برڪتونو نه يو برڪت دا هم دے چي أَسْمَاءِ حُسْنَى د الله پاڪ د معرفت (يعني پيڙندگلو) حاصلولو ذريعه ده. حُجَّةُ الْإِسْلَامِ امام محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائي: په دې دُنيا ڪنبي د الله پاڪ د معرفت حاصلولو يوه لاره ده او هغه دا ده چي بنده د الله پاڪ د أَسْمَاءِ حُسْنَى او د هغه جَلِّ شَانِهِ د صفاتو معرفت حاصل

ڪري. ¹ بلڪه علمائے کرام فرمائي: الله پاڪ چي ڪوم بنده د ولايت د پاره منتخَب ڪوي او هغه ته د عِلْمِ لَدِّي عطا ڪولو اراده ڪوي نو هغه ته د ٽولو نه اوّل د 99 اَسْمَاءِ حُسْنَى عِلْمِ وِرڪري. ²

امام ابو قاسم قشيري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: ڪوم بنده چي د الله پاڪ د اَسْمَاءِ حُسْنَى معرفت حاصل ڪري، الله پاڪ په دُنْياو آخِرْت ڪنبي د هغه نوم اوڇلوي [يعني روڻانه ڪري]. ³

الله پاڪ د مونبر ته هم د خپلو اَسْمَاءِ حُسْنَى معرفت رانصيب ڪري. اَمِين

بِحَاةِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د دوو اَسْمَاءِ حُسْنَى وضاحت

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! راحي چي د الله پاڪ د اَسْمَاءِ حُسْنَى نه د دوو نومونو د وضاحت اوريدلو سعادت حاصل ڪرو:

د الله پاڪ يو بنڪلے نوم اَلْحَكِيمُ

د الله پاڪ د اَسْمَاءِ حُسْنَى نه يو پاڪيزه نوم اَلْحَكِيمُ دے، د دي معني ده: هغه

1...البقصدُ الأَكْثَى، صفحہ: 53۔

2...الأَكْثَى في شرح اَسْمَاءِ الحسنى، صفحہ: 80۔

3...شرح اَسْمَاءِ اللّٰهِ الحسنى، صفحہ: 22۔

پاڪ ذات د چا چي هر فرمان، هر كار د حكمت والا دے.¹

د الله پاڪ د دي بڻڪي نوم **الْحَكِيمُ** نه معلومه شوه چي د الله پاڪ په هر كار كښي په زرگاؤ حكمتونه وي ❀ د الله پاڪ اسمان اوچت ساتلے دے ❀ زمكه ئي د بڻپو لاندې خوره كړي ده، دا د هغه حكمت دے ❀ لمر ئي تود كړے دے ❀ د سپورمئ رڼا ئي يخه ساتي ده، دا د هغه حكمت دے ❀ شپه ئي تياره كړي ده ❀ ورځ ئي روښانه كړي ده ❀ څوك ئي مالدار او څوك ئي غريب ساتلے دے ❀ څوك تندرست دے ❀ څوك بيمار دے ❀ چا ته ئي سل كاله ژوند وركړے دے ❀ څوك ئي په ځوانئ كښي مړ كړے دے ❀ چا ته ځامن وركوي ❀ چا ته صرف لونږه وركوي ❀ څوك بے اولاده ساتي، دا ټول د هغه حكمتونه دي، لَهذا د الله پاڪ د دي پاڪ نوم **الْحَكِيمُ** معرفت دا دے چي بنده د زړه نه د دي خبرې يقين اوساتي چي كه زما عقل پرې رسي او كه نه، البته د الله پاڪ په هر كار كښي په زرگاؤ حكمتونه دي.

الله پاڪ چي څه كوي، بنه كوي

د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ د 413 صفحو كتاب **عِيُونُ الْحَايَاتِ (حصه: اول)، صفحہ: 187**

كښي ليك دي: د الله پاڪ يو نيك بنده په ځنگل كښي اوسيدلو، د هغه نيك انسان سره يو چرگ (يعني بانگي)، يو خر او يو سپے وو، بانگي به سحر

وختي هغه د لمانخه د پاره رابيدارولو، په خر به ئي اوبه او نور سامان راوړلو، او سږي به ئي د مال اسباب او نورو خيزونو حفاظت كولو. يوه ورځ داسې اوشو چې د هغه بانگي گيدر اوخوړو، د كور كسان په دې نقصان ډير خفه شو خو هغه نيك سړي صبر او كړو، او اوښي وئيل: الله چې څه كوي بڼه كوي. يو څو ورځې پس ئي خر شرمبناو مات كړو، د كور خلق ډير خفه شو خو هغه نيك سړي هم دا اووئيل: الله چې څه كوي بڼه كوي. څه ورځي پس سږي ناجوره شو او هغه هم مړ شو، خو هغه صابر و شاكر انسان بيا هم هغه الفاظ اووئيل: الله چې څه كوي بڼه كوي. څه ورځې پس دُبمنانو د هغه ځنگل په آبادي باندې د شپې حمله او كړه، دُبمنانو د ځناورو د آوازونو په ذريعه د خلقو د كورونو ځايونه معلوم كړل، بيا ئي هغه ټول د هغوئي د مال و اسباب سره قيد كړل او ځان سره ئي بوتلل. د هغه نيك سړي په كور كښي يو څاورې هم نه وو چې آواز ئي كړې و. لِهَذَا دُبمن ته د شپې په تياره كښي د هغه د كور پته اونه لكيدله او دغه شان د هغه ټول سامان بالكل محفوظه پاتې شو، او د ناخاپه راتلونكي مصيبت نه هم بچ شو.

معلومه شوه چې د الله پاڪ په هر كار كښي څه نه څه حكمت ضرور وي. خو مونږه د هغه په حكمت نه پوهيږو، دا زمونږ د عقل قُصور دے.

بهرحال! د الله پاڪ په كارونو كښي څه څه حكمتونه دي؟ په هغې

مونڙهه ٻه خپل ناقص عقل نه شو پوهيدے. مونڙهه له پڪار دي چي الله پاڪ
الْحَكِيمُ اومنو او په هغه باندي پوخ يقين اوساتو. الله پاڪ د عمل کولو
 توفيق راڪري. **أَمِينَ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د نوم مبارك الْحَكِيمُ د معرفت فائده

خوبو او محترم اسلامي ورونڙو! الله پاڪ د ٻه مونڙهه ٽولو باندي رحم
 اوفرماي، نن صبا خلق ورڻ په ورڻ د علم دين نه لري ڪيري ❀ خلق
 ناشڪري ڪوي ❀ که مسلسل غمونه، پریشانئ، مصيبتونه راشي نو معاذ الله!
 د الله پاڪ نه گيله ڪوي ❀ په خپل قسمت ڙاري ❀ بعض جاهلان خو معاذ
 الله! په الله پاڪ باندي اعتراض ڪوي حالانڪه په الله پاڪ باندي اعتراض ڪول
 ڪفر دے، په الله پاڪ باندي د اعتراض کولو په وجه بنده د اسلام نه خارج
 شي [يعني ڪافر شي]¹ ❀ دغه شان بعضي د عقل نه خلاص خلق داسي هم
 دي چي معاذ الله! الله پاڪ له مشورے ورکوي، مثلاً الله پاڪ داسي ولے
 اوڪرل؟ دا خيز خو داسي نه وو پڪار وغيره وغيره

(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ! أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ!) اے عاشقانِ رسول! غور اوڪري! خومره

ناپوهتيا ده...! علمائے کرام فرمائي: ڇوڪ چي په الله پاڪ باندې د اعتراض کولو په وجه اوواڻي چي الله پاڪ د سحر لمونځ ڊير زر مقرر ڪړي دے، دا هم ڪلمة كفر ده.¹ افسوس! خلق احساس نه کوي، بس ڙبه ٿي چليڀري، او اوڊرڀري نه، که په ڙبه ٿي ڪيله راشي، که رڊي بدې اوواڻي، که كفريه خبري اوکري خو خبر هُم نه وي چي دا زه ڇه وایم. الله پاڪ د زمونڊ د ٽولو د ايمان حفاظت اوکري.

اے عاشقانِ رسول! د ايمان د حفاظت فِڪر پيدا کولو او د كفريه ڪلماتو په باره ڪنبي د تفصيلي معلوماتو حاصلولو د پاره د شيخ طريقت، امير اهلستت، حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري ؒ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ ڪتاب ”کفریه ڪلمات کے بارے میں سوال و جواب“ د مکتبۃ المدینه نه طلب ڪري، او په ڊيره توجه سره ٿي اولولي، اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ! د علم دين ڊيري قيمتي خزانے به په لاس درشي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خورو او محترموا اسلامي ورونڀرو! که مونږه د الله پاڪ په دې مبارڪ نوم اَلْحَكِيمُ باندې ڄان پوهه ڪړو، د دې معني او مفهوم په خپل ذهن ڪنبي ڪنينوو، په دې باندې غور و فِڪر کوو نو اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ! د دې په

برڪت به په الله پاڪ باندي د اعتراض ڪولو نه بچ شو، ڇڪه ڇي د چا دا
 ذهن جوڙ شي ڇي الله پاڪ ڇه ڪوي په هغي ڪنبي زرگاڙو حڪمتونه وي، نو
 ٺٺڪاره خبره ده ڇي بيا به انسان اعتراض ولے ڪوي. دغه شان ڪه مونڙه د
 الله پاڪ دي مبارك نوم **أَلْحَكِيمُ** باندي پوهه شو نو زمونڙ د ژوند ڏيري
 مسئلے به حل شي، مثلاً ❀ د دي نوم **أَلْحَكِيمُ** په برڪت به صبر ڪول آسان
 شي، ڪه ڇه پريشاني، مصيبت، درد، غم، بيماري، تنگدستي راشي نو ذهن به
 مو جوڙ وي ڇي! الله پاڪ حڪيم دے، ضرور به په دي پريشاني، مصيبت،
 غم وغيره ڪنبي د هغه ڇه نه ڇه حڪمت وي ❀ ڪه غريب سرے يو مالداره
 ڪس اوويني نو خفه ڪيري د نه بلڪه خپل دا ذهن د جوڙ ڪري ڇي الله پاڪ
 دا مالدار جوڙ ڪرے دے، زه ئي غريب جوڙ ڪرے يم، يقيناً په دي ڪنبي به
 ڇه حڪمت وي ❀ مالدار سرے ڪه يو غريب اوويني نو په تڪبر ڪنبي د
 نه اخته ڪيري بلڪه يقين د ساتي ڇي الله پاڪ ما له مال و دولت راڪرے
 دے، او دا ئي غريب جوڙ ڪرے دے، په دي ڪنبي به ضرور ڇه حڪمت
 وي ❀ ڇوڪ ڇي بے اولاده وي، هغوي د پريشانه ڪيري نه، د الله پاڪ په دي
 مبارك نوم **أَلْحَكِيمُ** باندي د يقين اوساتي ❀ ڇوڪ ڇي د محنت باوجود په
 امتحان ڪنبي ناکامه شي، هغه د خود گشي نه ڪوي، د الله پاڪ په نوم
أَلْحَكِيمُ د يقين ساتي. ڪه مونڙه داسي د الله پاڪ په دي ٺٺڪي نوم **أَلْحَكِيمُ**

باندي پوهه شو او په خپل ژوند کښې ئې نافذ کړو نو د دې په برکت زمونږ د ژوند ډيرې مسئلې حل کيدې شي.

الله پاک د مونږ ټولو ته د ايمان خوږ والې را نصيب کړي، او د علم دين د دولت نه د مونږ ټول مالا مال کړي. **أَمِينٌ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د الله پاک پاکيزه نوم: **الْغَنِيُّ**

د الله پاک په اَسْمَاءِ حُسْنَى کښې يو پاکيزه نوم: **الْغَنِيُّ** دے. د دې معنی ده: بے نیازه [بے پرواه]. چې هغه د هيڅ چا هُم محتاجه نه وي. **(1)** د الله پاک د دې پاکيزه نوم **الْغَنِيُّ** نه معلومه شوه چې الله پاک هغه پاک ذات دے چې ټول د هغه محتاجه دي خو هغه د هيڅ چا محتاجه نه دے.

الله تعالی ته محتاجه وئيل کُفْر دے

افسوس! عِلْمِ دین نه د لرې والي په وجه بعضې نادانه خلق د الله طرف ته د محتاجی نسبت هُم کوي مثلاً ❀ که یو نیک کس وفات شي نو وائی: نیکو خلقو ته د الله ضرورت وي [حکله ئې ځان ته اُوغونبتو] ❀ که وړوکه ماشوم وفات شي نو بعضې تعزیت کوونکي وائی: ستا د گل په شان بچے به د الله پاک پکار وو. **(2)** ❀ دغسې نورې کُفْریه کلمات هُم وئیلے کیري. یاد

ساتی الله پاک ته محتاجه [یعنی حاجت مند] وئیل کُفر دے.

الله پاک په قرآن کریم کنبی ارشاد فرمائی:

﴿مَفْهُومًا تَرْجِيهِ كُنُوزَ الْإِيمَانِ﴾ : اے خلقو! تاسو

تول د الله محتاجه ئی او صرف الله بے

نیازه دے، په ټولو ستائنو ستائیلے

شوے.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

إِلَى اللَّهِ وَ اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾ زياره: 22، سورة فاطر: 15

الله بے نیازه دے

اے عاشقانِ رسول! د الله پاک په دې پاکیزه نوم **الْغَنِيُّ** غور او کړئ، د دې

معنی، مفهوم په زړه کنبی کنبینوی! چې الله پاک بے پرواه دے ❀ څوک

چې د ځان بڼه گنرلو په آفت کنبی گرفتار دي ❀ که څوک په خپل علم ناز

کوي ❀ که څوک په عقل او دانائی ناز کوي ❀ که څوک په خپلو نیکو ناز

کوي او د الله پاک بے نیازی ئی هیږه کړي وي ❀ که څوک په خپل مال و

دولت ناز کوي ❀ که څوک په خپل خاندان کنبی ځان د ټولو نه اوچت

گنږي او خپلو خویندو وروڼو او نورو خپلوانو سره تعلقات پریږدي ❀ که

څوک غرور او تکبر کوي ❀ په خلقو ظلم کوي ❀ رشوتونه اخلي ❀ بڼکاره

گناهونه کوي یا ❀ د خلقونه په پټه د الله پاک نافرمانی کوي، دا ټول د غور

او کړي چې الله پاک بے نیازه [بے پرواه] دے، هغه که اُوغواړي نو غریب

مالدار کړي او مالدار غریب کړي، د کبرژونو کبر په خاورو کنبی گډ کړي،

ڪه رحم اُوفر مائي نو بيشمره گنهگار جَنَّت ته داخل ڪري او ڪه عدل اوڪري نو غٽ غٽ نيڪان به په لِرزان شي، هغه مالڪ دے د هيخ چا محتاجه نه دے، ٽول د هغه مُتجاجة دي، لِهَذَا مونڙ ته پڪار دي چي هر وخت د الله پاڪ د بے نيازئ نه په ويره ڪنبي اُوسپرو.

فقير ئي اورتو نو پڇپله فقير شو

شيخ سَعْدِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ نَقْل ڪوي چي يو نيك سرے وو، هغه له الله پاڪ ڊير مال و دولت هُم ورڪرے وو، هغه د مالدارئ سره سره ڊير همدرد، نرم زړه لرونڪے او سخي هُم وو، د غريبانو فقيرانو مدد ڪولو باندې به د هغه زړه ڊير زيات شحاليدلو، هُم دا وجه وه چي د هغه په دروازه به هر وخت د فقيرانو، غريبانو گنڀه وه، يو خُل د شپي يو فقير د هغه د دروازے مخي ته آواز اوڪرو، هغه مالدار سرې خپل يو غلام اوليرو چي لار شه او د هغه فقير ضرورت پوره ڪرے- غلام چي دروازه بيرة ڪرے او خنگه ئي په فقير نظر پريوتو نو د خُلې نه ئي يوه چغه اُوتله او بے اختياره ئي د سترگو نه اُونسڪي رواني شوي، غلام چي [بيرة راغلو او] هغه مالدار سرې خفه اوليدو نو د وجهي ٽپوس ئي ترينه اوڪرو، غلام عرض اوڪرو: محترمه! ستاسو غلامئ ڪنبي راتلو نه مخڪنبي زه د يو مالدار سرې په غلامئ ڪنبي ووم، هغه هُم ڊير مالدار وو، يو خُل د هغه په دروازه يو فقير خيرات اُوغوڻتو، هغه مالدار ڪس د هغه فقير د مدد ڪولو په خائے د مال و دولت په نشه ڪنبي هغه فقير ڊير ذليله ڪرو او د غلامانو په ذريعه ئي هغه فقير په ڊيڪو ڊيڪو اوشرو. بس د هغه ورخي نه پس د هغه

مالدار سڀي بدې ورڇي شروع شوي، ٻه لڙه موده کٻڻي ٿي حال سخت خراب شو، سخته محتاجي، تنگدستي او غريبي کٻڻي اخته شو، خپلوانو او دوستانو ورسره تعلقات پريڻودل. اے زما آقا! اوس چي کوم فقير راغلي وو، دا هُم هغه زما پخواني مالڪ وو، ما چي د هغه دا حالت اوليدو نو د خُلي نه مڀي چغه اوختله او د سترگو مڀي اوبنڪي رواني شوي. د غلام دا تولي خبري ٿي چي واوريدلي نو هغه نيك مالدار سڀي اووٿيل: آيا زه تا ته د ڊي نه هُم زياته د حيرانتيا خبره اونڪرم! هغه فقير چي ستا پخواني مالڪ په ديکو ديکو شري وو، هغه فقير بل ڇوڪ نه وو بلڪه زه ووم، نن اوگوره! چي وخت حالات ڇومره بدل ڪرل چي قدرت هغه راوستو او زما دروازے ته ٿي خيرات غوڻتلو د پاره اودرولو. (1)

د الله پاک د پٽ تدبير نه اويريري

اے عاشقانِ رسول! د الله پاک په ڊي پاڪيزه نوم **الغني** باندي غور اوڪري! په ڊي کٻڻي د خوف خدا درس هُم دے، الله پاک بے نيازه دے، که هغه اوغواڀي نو زمونڙه يوه نيڪي به په خپله بارگاه کٻڻي قبوله ڪري او بيري به مو پوري وڃي، او که الله پاک اوغواڀي نو صرف په يوه گناه به مو اونيسي او د جهنم حقدار به مو اوگرڇوي، بس مونڙ ته هر وخت د الله پاک د پٽ تدبير نه ويريديل پڪار دي، الله پاک ڊير بے نيازه دے، که چا ته د لمونڇونو توفيق نصيب شو نو هُم د هغه له طرفه دے، که د روزو نيولو توفيق ورنصيب شو نو

هُم د هغه له طرفه دے، که دا لمونځونه او روژے قبولي نه شوې نو زمونږ به څه حال وي؟ ځکه هر وخت عاجزي اختيارول پکار دي، الله پاک نه د هغه د رحمت سوال کول پکار دي، الله پاک د خپل رحمت په خاطر، د خپل خور محبوب رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خاطر زمونږه دُنیا هم بناسته کړي او زمونږ آخرت د هُم بناسته کړي. **أَمِين بَجَاءِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اے عاشقانِ رَسُول! مونږه د الله پاک د 99 اَسْمَاءِ حُسْنَى نه صرف د دوه اَسْمَاءِ حُسْنَى مختصر شان وضاحت واوریدو. سوچ اوکړئ چې په دې پاکیزه اَسْمَاءِ حُسْنَى کښې د علم و حکمت څنگه څنگه بے بها ملغلرې پټې دي، که مونږه 99 اَسْمَاءِ حُسْنَى یاد کړو، د هغې په معنو ځان پوهه کړو، د هغې د معرفت حاصلولو کوشش اوکړو نو څومره برکتونه به رانصيب شي؟ لِهَذَا مونږ ته پکار ده چې اَسْمَاءِ حُسْنَى یاد کړو او د دې علم هُم زده کړو. البته دا خیال ساتئ چې د الله پاک په اَسْمَاءِ حُسْنَى کښې د الله پاک د ذات او صفاتو بیان دے او د دې تَعَلُّق د عقائدو سره دے، لِهَذَا د کوم ماهر عاشقِ رَسُولِ عَالِمِ دین نه اَسْمَاءِ حُسْنَى زده کول پکار دي، په خپله اندازه باندې زده کول، هسې د یو او بل نه اوریدلو خبرو باندې عمل کول خطرناک کیدے شي. الله پاک د مونږ ته د علم دین نُور عطا کړي او د عمل توفیق د هُم رانصيب کړي- **أَمِين بَجَاءِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

12 دیني کارونو کښې یو دیني کار: مَدَنِي قَافِلَه

اے عاشقانِ رَسُول! نیک جوړیدلو، د گناهونو نه بچ کیدلو او د دې په ذریعہ د الله پاک د مَحَبَّت حاصلولو د کوشش کولو د پاره عاشقانِ رَسُول سره په مَدَنِي قَافِلَه کښې سفر کول خپل معمول جوړ کړئ، د دې په بَرکت به **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم** د عاشقانِ رَسُول صُحبت حاصل کړئ، عِلْم دین زده کول به درنصیب شي، د نیکو کولو او د گناهونو نه د بچ کیدلو ذهن به مو جوړ شي او د ټولو نه اهمه خبره دا ده چې د سُنَّت انبیائے کرامو **عَلَيْهِمُ السَّلَام** یعنی د نیکو دعوت عام کولو موقع به درنصیب شي-

الْحَمْدُ لِلَّهِ! تبلیغ دین د پاره په ټوله دُنیا کښې د سُنْتو پیغام عام کولو د پاره د دعوتِ اسلامي بيشمیره اسلامي ورونږه په مدني قافلو کښې سَفَر کوي- تاسو هُم هَمَّت اوکړئ او د مدني قافلو مُسَافِر جوړ شئ او ډیر ډیر ثوابونه اُوگتئ! **الْحَمْدُ لِلَّهِ** اوس خو موقع هُم ده، په 25 دسمبر هُم سرکاری سطح باندې چهتي وي، او د اتوار په ورځ هُم چهتي وي، ډیره ښه موقع ده، 24، 25، 26 دسمبر جمعه، هفته، اتوار د 3 ورځو مدني قافله کښې سفر اوکړئ! **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم** ډیر ډیر برکتونه به درنصیب شي. راځئ چې د مَدَنِي قافله یو سپرله واوړو.

شرابي، مَوَدِّن جَوْر شُو

د یو اسلامي ورور د بیان خلاصه ده چې زه د دعوتِ اسلامي دیني ماحول ته راتلو نه مخکښې په گناهونو کښې اخته ووم، شراب خښل، د مور و پلار

زړه آزار وړ او لمونځونه قضا کول زما معمول وو، یو ځل یو مُبَلِّغ دعوت اسلامي ما ته مَدَنِي قَافِلَه کښې د سفر کولو دعوت راکړو، ما ټال مټول کولو خو هغه هِمَّت اونه بیلو او مسلسل ئې دعوت راکولو، آخر زه یو ځل د 3 ورځو د مَدَنِي قَافِلَه مسافر جوړ شوم، د مَدَنِي قَافِلَه په دوران کښې د نیکۍ دعوت او د سُنَّتو ډکو بیانونو اوریدلو موقع په لاس راغله، ورسره ورسره راته د شیخ طریقت، امیر اهلِسُنَّت، حضرت علامه مولانا محمد الیاس عَطَّار قادري رَضَوِي دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالَمِیَه مختلفې رساله لوستل هم نصیب شو، بس د دې ټولو څیزونو په ما داسې اثر اوشو چې په زړه کښې مې انقلاب راغلو، ما د گناهونو نه رښتیني او پخه توبه اوکړه، شراب خښل مې پرېښودل، لمونځونه کول مې شروع کړل او د مور و پلار فرمانبردار جوړ شوم، اَلْحَمْدُ لِلَّهِ! د مَدَنِي قَافِلَه په بَرَکَت مې گیره پرېښوده، د عِمَامه شریفې تاج مې په سر کړو، اوس زه په یو جُمات کښې مُؤَدِّن یم او اَلْحَمْدُ لِلَّهِ پینحه وخته لمونځ جمعې سره د ادا کولو سعادت حاصلوم.¹

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! د بیان په آخره کښې د سُنَّتو فضیلت او یو څو سُنَّتونه او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شَهْمَشَاهُ نُبُوت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائی: ”چا چې زما سُنَّتو سره مَحَبَّت اوکړو هغه زما سره مَحَبَّت اوکړو او چا چې زما سره مَحَبَّت اوکړو هغه به جَنَّت کښې زما سره وي.“ (2)

سینه تیری سُنَّت کادینه بے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه می دِشې جوړه د سُنْتو مدینه خوره آقا

جَنَّت کنبې مې خپل جوړ کره گاونډي خوره آقا

د لاس ملاوولو سُنْتونه او آداب

❁ فرمانِ آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چې کله دوه مسلمانان د ملاقات په دوران کنبې مُصَافَحَه کوي [يعنې لاسونه ملاو کړي] او يوبل نه د خيريت تپوس کوي نو الله پاک د هغه دواړو په مينځ کنبې 100 رحمتونه نازلوي چې په هغې کنبې 99 رحمتونه په گرم جوشۍ سره د ملاقات کوونکي او په ښه طريقه د خپل ورور د خيريت تپوس کوونکي د پاره وي. (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ لِلطَّبْرَانِيِّ ج ٥ ص ٣٨٠ حديث ٧٦٧٢)

خوږو او محترمو اسلامي ورونرو! لاس ملاوولو ته په عربي کنبې مُصَافَحَه وائي ❁ د دوو مسلمانانو د مُلاقات په وخت کنبې په دواړو لاسو مُصَافَحَه کول يعني دواړه لاسونه د يوبل په لاسونو کنبې ورکول سُنَّت دي. ❁ لاس ملاوولو نه مخکښې سلام اوکړئ ❁ د رُخَصْت کيدو په وخت کنبې هم سلام کوئ او (ورسره ورسره) لاس هم ملاوولې شي. ❁ چې کله دوه دوستان په خپل مينځ کنبې ملاقات کوي او مُصَافَحَه کوي او په نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندې دُرُود شريف لولي نو د هغه دواړو د جُدا کيدو نه مخکښې مخکښې د دواړو تير شوي او راروان گناهونه او بڅښلې شي. ❁ د لاس ملاوولو په وخت کنبې درود شريف لولئ، که کيدې شي دا دُعا هم لولئ: ”يَعْفُو اللهُ لَنَا وَلكُمْ“ (يعني الله تعالی د زمونږه او ستاسو بڅښنه اوکړي) ❁ دوه مسلمانان چې د

لاس ورکولو په وخت کښې څه دُعا غواړي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** قبوله به شي او د لاسونو جدا کيدو نه مخکښې مخکښې به د دواړو بڅښنه اوشي. ❀ په خپل مينځ کښې د مُصَافَحَه کولو په وجه دُښمني ختميري. ❀ فرمان مُصطفى ﷺ دے: کوم مسلمان چې د خپل ورور سره مُصَافَحَه اوکړي او د يو په زړه کښې د بل سره عداوت [يعني دُښمني] نه وي نو د لاسو جُدا کيدلو نه به مخکښې الله تعالى د دواړو تير شوي گناهونه معاف کړي او څوک چې خپل مسلمان ورور ته د مَحَبَّت نه دك نظر باندې اوگوري او د هغه په زړه يا سينه کښې دُښمني نه وي نو د نظر اړولو نه مخکښې مخکښې به د دواړو تير شوي گناهونه او بڅښلې شي ❀ چې څو ځله ملاقات کيږي هر ځل مُصَافَحَه کوله شي. ❀ د دواړو طرف نه يو يو لاس ورکول سُنَّت نه دي، مُصَافَحَه په دواړو لاسو کول سُنَّت دي. ❀ بعضې خلق د يو بل د گوتو سره صرف گوتې اولگوي دا هُم سُنَّت نه دي. ❀ د لاس ورکولو نه پس خپل لاس پخپله بنکول مکروه دي. خو که د يو بزرگ سره مصافحه کولو نه پس ئې د برکت حاصلولو د پاره خپل لاس بڼکل کړو نو کراهت نشته. ❀ د مُصَافَحَه کولو سُنَّت دا دي چې په لاس کښې رومال وغيره نه وي، دواړه لاسونه تش وي او ورغوے د ورغوي سره لگيدل پکار دي. (1)

مختلف سُنَّتونه او آداب زده کولو د پاره د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ بهارِ شريعت جلد 3 نه حصه 16 او د شيخ طريقت، أمير اهل سنت، حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ د 100 صفحو کتاب 550

سُنَّتِيں اور آدابِ واخلئ او اولولئ ئي. د سُنَّتو د تَرِيَّت يوه بهترينه ذريعه د دعوتِ اسلامي مَدَنِي قَافِلو ڪنبي عاشقانِ رسول سره د سُنَّتو ڏڪ سفر هُم دے.

زده ڪرئ بڻڪي سُنَّتونه قَافِلو ڪنبي لارِ شئ
اوگتئ ڊير رحمتونه قَافِلو ڪنبي لارِ شئ
حل به مو شي مشڪلونه قَافِلو ڪنبي لارِ شئ
شي به لرئ آفتونه قَافِلو ڪنبي لارِ شئ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اے زمونڙه خورهه الله پاڪه! مونڙ ته اخلاص سره د عمل ڪولو توفيق رانصيب ڪرئ. “امين بَجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د دعوتِ اسلامي هفته وارہ د سُنَّتو ڏڪه اجتماع ڪنبي

لوستلو والا (6) دُرودِ پاڪ او (2) دُعَاڪَانِي

﴿1﴾ د شَبِ جُمُعَ [يعني د جُمُعَ د شِپَ] دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بُزرگانو فرمائيلي دي چي خوك هره شَبِ جُمُعَ (يعني د جُمُعَ او زيارت مينخنئ شِپَ باندي) دا دُرود شريف پابندي سره ڪم از ڪم يو ځل لولي [هغه به] د مرگ په وخت ڪنبي د سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڊيدار ڪوي او قَبْرِ ڪنبي د

داخلیدو وخت کنبی هُم، تر دې چې سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه قَبْر کنبی د خپل رَحْمَت نه ډکو لاسو باندې کوزوي.¹ راحئ چې مونږه هم په شریکه دا دُرُود اووایو.

﴿2﴾ ټول گناهونه مُعاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرتِ سَيِّدُنَا اَنَس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روایت دے چې تاجدارِ مدینه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائیلي دي: خوك چې دا دُرُودِ پاك لَوِي كه ولاړ وو نو كنبيناستلو نه مخكېني او كه ناست وو نو اودريدلو نه مخكېني به د هغه گناهونه مُعاف كړے شي. راحئ چې مونږه هم په شریکه دا دُرُود اووایو.

﴿3﴾ د رَحْمَت اویا دروازے:

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوك چې دا دُرُودِ پاك لَوِي په هغه به د رَحْمَت اویا دروازے بیرته كړے شي.² راحئ چې دا دُرُود هُم په شریکه اووایو.

﴿4﴾ د شپږ لا که دُرُود شریف ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 15 ملخصاً

2... القول البديع، الباب الثاني، ص 277

حضرت أَحْمَدُ صَاوِي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ د بَعْضُو بُزْرَكَانُو نَه نَقْل كُوي: دَا دُرُود شَرِيف يُو خُل لُوسْتَلُو بَانَدِي د شِپِرُو لَاكُو دُرُود شَرِيف لُوسْتَلُو ثَوَاب حَاصِلِيرِي.¹ رَاخِي چِي پِه شَرِيكِه ئِي أُوَوَائِيُو.

﴿5﴾ قُرْبِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

يُوِه وِرْخ يُو كَس رَاغَلُو نُو حُضُورِ أَنْوَرِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هَغِه د خِپَل خَان او صِدِّيْقِ اكْبَرِ رَحِمَهُ اللهُ عَنْهُ تَر مِينْخِه كَسْبِينُولُو، پِه دِي بَانَدِي صَحَابَةُ كَرَامِ رَحِمَهُ اللهُ عَنْهُمْ حِيرَان شُو چِي دَا خُوكِ ذِي مَرْتَبِه [يَعْنِي اوچْتِي مَرْتَبِه وَالَا] دَه! چِي كَلِه هَغِه لَارُو نُو سِرْكَارِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فَرْمَائِيل: دَه چِي كَلِه پِه مَا بَانَدِي دُرُودِ پَاك لُولِي نُو دَا سَه ئِي لُولِي.² رَاخِي چِي مُونِرِه ئِي هُم پِه شَرِيكِه اووَائِيُو.

﴿6﴾ دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د شَفِيعِ أُمَّتِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَرْمَانِ مُعْظَمِ دَه: خُوكِ چِي دَاسِي دُرُودِ

شريف اولولي، دهغه د پاره زما شفاعت واجب شي. ¹ راحئ چي دا دُرود هُم په شريکه اووايو.

﴿1﴾ د يوزر ورځو نيکي:

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ اَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت دے چي سرکارِ مدينه صلى الله عليه واله وسلم فرمايلي دي: د دې د لوستونکي د پاره فربنته يوزر ورځو پورې نيکي ليکي. ² راحئ چي مونږه ئې هُم په شريکه اووايو.

﴿2﴾ داسي ده لکه شې قدر ئې چي حاصل کړو

فرمانِ مُصْطَفَى صلى الله عليه واله وسلم: چا چي دا دُعا درې ځله اولوستله نو لکه هغه چي شې قدر حاصل کړو. ³ راحئ چي مونږه هُم دا دُعا په شريکه اووايو.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر والدعاء، ۲/۳۲۹، حديث: ۳۰

2... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، ۱۰/۲۵۲، حديث: ۱۵۳۰۵

3... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۳۱۵